

युधिष्ठिरेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ जामयःसौभाग्यवत्यः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ वीटापाषाणकवलः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

धृतराष्ट्र उवाच युधिष्ठिरमहाबाहो कच्चित्त्वं कुशलीत्यसि ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैः पौरजानपदैस्तथा ॥ १ ॥ ये च त्वामनुजीवंतिकच्चित्तेपिनिरामयाः ॥ सचि
वाभृत्यवर्गाश्च गुरवश्चैव ते नृप ॥ २ ॥ कच्चित्तेपिनिरातं कावसंति विषयेतव ॥ कच्चिद्वर्तसि पौराणीं वृत्तिं राजर्षिसेवितां ॥ ३ ॥ कच्चिन्नयायाननुच्छिद्यकोशस्तेभि
प्रपूर्यते ॥ अरिमध्यस्थमित्रेषु वर्तसे चानुरूपतः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणानग्रहारैर्वायथावदनुपश्यसि ॥ कच्चित्तेपरितुष्यंति शीलेन भरतर्षभ ॥ ५ ॥ शत्रवोपिकुतः पौरा
भृत्या वास्वजनोपि वा ॥ कच्चिद्यजसिराजेंद्रश्च द्वावान् पितृदेवताः ॥ ६ ॥ अतिथीनन्नपानेन कच्चिदर्चसि भारत ॥ कच्चिन्नयपथे विप्राः स्वकर्मनिरतास्तव ॥ ७ ॥
क्षत्रिया वैश्यवर्गा वा शूद्रा वापिकुटुम्बिनः ॥ कच्चित्स्त्रीबालवृद्धं तेन शोचति नयाचते ॥ ८ ॥ जामयः पूजिताः कच्चित्तवगेहे न रर्षभ ॥ कच्चिद्राजर्षिवंशो यं त्वामा
साद्यमहीपतिं ॥ ९ ॥ यथोचितं महाराज यशसानावसीदति ॥ वैशंपायन उवाच इत्येवंवादिनंतं सन्यायवित्प्रत्यभाषत ॥ १० ॥ कुशलप्रश्नसंयुक्तं कु
शलं वाक्यकर्मणि ॥ युधिष्ठिर उवाच कच्चित्तेवर्धते राजंस्तपो दमश्च मश्रुते ॥ ११ ॥ अपि मे जननी चेयं शुश्रूषुर्विगतक्लमा ॥ अथास्याः सफलो राजन्व
नवासो भविष्यति ॥ १२ ॥ इयं च माता ज्येष्ठामे शीतवाता ध्वकर्षिता ॥ घोरेण तपसा युक्ता देवी कच्चिन्न शोचति ॥ १३ ॥ हतान्पुत्रान्महावीर्यान्क्षत्रधर्मपरा
यणान् ॥ नापध्यायति वा कच्चिदस्मान्पापकृतः सदा ॥ १४ ॥ क्वचासौ विदुरो राजन्ने मंपश्यामहे वयं ॥ संजयः कुशलीचायं कच्चिन्नुतपसि स्थिरः ॥ १५ ॥ वैशं
पायन उवाच उत्पुक्तः प्रत्युवाचे दधृतराष्ट्रो जनाधिपं ॥ कुशलीविदुरः पुत्रतपोघोरं समाश्रितः ॥ १६ ॥ वायुभक्षो निराहारः रुशोधमनिसंततः ॥ कदाचिद्दृ
श्यते विप्रैः शून्ये स्मिन्कानने क्वचित् ॥ १७ ॥ इत्येवंब्रुवतस्तस्य जटीवीटामुखः रुशः ॥ दिग्वासामलदिग्धां गोवनरेणुसमुक्षितः ॥ १८ ॥ दूरादालक्षितः क्षत्तात
न्नाख्यातो महीपतेः ॥ निवर्तमानः सहसाराजन् दृष्ट्वा श्रमं प्रति ॥ १९ ॥ तमन्वधा वन्नृपतिरेक एव युधिष्ठिरः ॥ प्रविशंतं वनं घोरं लक्ष्यालक्ष्यं क्वचित् क्वचित् ॥ २० ॥
भोभो विदुरराजा हं दयितस्ते युधिष्ठिरः ॥ इति ब्रुवन्नरपतिस्तं यत्नादभ्यधावत ॥ २१ ॥ ततो विविक्त एकांते तस्यौ बुद्धिमतां वरः ॥ विदुरो वक्षमाश्रित्य कंचित्त
त्रवनांतरे ॥ २२ ॥ तं राजा क्षीणभूयिष्ठमाकृतीमात्रसूचितं ॥ अभिजज्ञे महाबुद्धिं महाबुद्धिर्युधिष्ठिरः ॥ २३ ॥ युधिष्ठिरो ह मस्मीति वाक्यमुक्त्वा गतः स्थितः ॥
विदुरस्य श्रवे राजा तं च प्रत्यभ्यपूजयत् ॥ २४ ॥ ॥ २२ ॥ २३ ॥ विदुरस्य श्रवे विदुरेभ्यो वतिसति राजा धृतराष्ट्रस्तं युधिष्ठिरं प्रत्यभ्यपूजयत् स्तुतवान् ॥ २४ ॥